

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **A. N.**
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem advokátní kanceláře
se sídlem v Ostravě, Purkyňova 787/6

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství Policie Královéhradeckého kraje Odbor cizinecké
policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**
se sídlem v Hradci Králové, Věkoše 416

o zajištění za účelem správního vyhoštění, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.
7. 2018, čj. KRPH-64766-22/ČJ-2018-050022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 7. 7. 2018 rozhodl žalovaný o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, a to podle § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.). Doba zajištění byla stanovena dle § 125 odst. 1 téhož zákona na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

2. Správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel z následujících zjištění:

- Dne 6. 7. 2018 byl v Hradci Králové, Pilnáčkova ulice, na základě žádosti ostrahy OD Kaufland, kontrolován žalobce, přistižený při krádeži, hlídkou Policie ČR. Prověrkou v informačním systému bylo zjištěno, že žalobce pobývá na zdejším území neoprávněně, a to po zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je veden v evidenci jako „nežádoucí osoba“ s platností ENO od 28. 8. 2012 do 31. 12. 2015. Žalobce předložil neplatný cestovní průkaz, v současné době nemá platný cestovní pas ani vízum či jiné povolení, opravňující ho k pobytu na území ČR. Z uvedeného důvodu byl žalobce zajištěn.
- Šetřením a prověrkou v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že žalobce do ČR poprvé přicestoval dne 25. 6. 2003 s platným cestovním dokladem a turistickým vízem, požádal o mezinárodní ochranu, která nebyla udělena. Následné žalobě a kasační stížnosti soudy nevyhověly. Žalobci byl vydán výjezdní příkaz s povinností opustit zdejší území do 4. 4. 2006, z území nevycestoval ani jiným způsobem pobyt nezlegalizoval, bylo pak dne 18. 8. 2011 vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění z území členských států Evropské unie s dobou platnosti na 1 rok. Z území žalobce opět nevycestoval a od 24. 9. 2011 pobýval na zdejším území neoprávněně.
- Dne 14. 8. 2012 byl kontrolován policisty v obci Trnová, následně bylo opět vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, a to dne 20. 8. 2012, s platností na 3 roky a byl vydán výjezdní příkaz s platností od 21. 8. 2012 do 7. 10. 2012. Z území žalobce nevycestoval a od 8. 10. 2012 pobývá na území v rozporu s uvedeným rozhodnutím.
- Dne 17. 7. 2014 byl žalobce kontrolován hlídkou Policie ČR, Praha, bylo zjištěno, že je evidován v Evidenci nežádoucích osob (ENO) od 28. 8. 2012 do 8. 10. 2015. Pro maření výkonu úředního rozhodnutí a podezření z přečinu byl žalobce zajištěn 17. 7. 2014 na základě rozhodnutí v zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, kde následně učinil prohlášení o úmyslu podat žádost o mezinárodní ochranu. Tato nebyla rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 29. 11. 2016 udělena, opět pak jak krajský, tak i Nejvyšší správní soud žalobě a kasační stížnosti nevyhověly. Následně bylo žalobci zrušeno povolení se strpěním na území dle § 78b zákona o azylu a byl mu vydán výjezdní příkaz číslo AKT0271560 s platností od 17. 5. 2018 do 15. 6. 2018.
- Žalovaný dále v rozhodnutí uvádí, že s ohledem na uvedené skutečnosti a fakt, že žalobce ani poté z ČR nevycestoval, pobývá na území bez víza a bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn, je dáno podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. b). Odkazuje na protokol o podání vysvětlení dle § 167 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., ze dne 6. 7. 2018, kdy žalobce uvedl, že si je svého protiprávního jednání vědom, a to i jeho možných důsledků. Nevycestoval z ČR z důvodu nedostatku finančních prostředků, bál se jet do Kyrgyzstánu, kde mu má být mafii vyhrožováno pro jeho dřívější práci celníka a též kvůli své sexuální orientaci, je gay a toto se neslučuje s jeho muslimským vyznáním. Nemá zde žádné příbuzné ani jiné rodinné vazby, je rozvedený, dvě dcery, sourozenci a matka žijí v Kyrgyzstánu, nemá zde ani žádné kulturní či společenské vazby. CD byl odcizen v r. 2011, prostředky na živobytí získává pomocí na přestavbě chaty známého, který mu za to poskytuje peníze na jídlo a nocleh.

- V napadeném rozhodnutí je pak uvedeno, že správní orgán přistoupil k zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., a to z důvodu nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy takový úmysl je zjevný z jeho dosavadního jednání, kdy z území nevystoupal v době, rozhodnutím k tomu stanovené. Nelze pak přehlédnout ani dosavadní protiprávní jednání žalobce. Dne 7. 7. 2018 k žádosti žalovaného podalo Ministerstvo vnitra ČR nové závazné stanovisko o tom, že na žalobce se nevztahují důvody, znemožňující jeho vycestování a toto je tak s ohledem na ust. § 179 výše cit. zákona možné.
- V dalším pak žalovaný v rozhodnutí hodnotil i možné překážky realizace správního vyhoštění (vycestování) do země původu ve smyslu § 179 odst. 2 uvedeného zákona, zabýval se i jeho rodinnou a sociální situací a uvedl příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Současně se vyjádřil i k možnosti využití zvláštních opatření ve smyslu § 123b) výše uvedeného zákona.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce se dne 17. 7. 2018 domáhal včasnou žalobou přezkoumání správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, k jeho žádosti mu byl dne 18. 7. 2018 ustanoven zástupcem Mgr. Ladislav Bárta, advokát, který žalobu ve stanovené lhůtě řádně doplnil. Za rozhodující pochybení žalovaného je pokládáno nedostatečné vyhodnocení existence vážné újmy, hrozící žalobci. Do protokolu o výsledku sdělil, že se do Kyrgyzstánu bál vycestovat z důvodu výhrůzek mafie kvůli jeho bývalé práci celníka, též kvůli své sexuální orientaci. Tímto se žalovaný zabýval nedostatečně. S poukazem na ust. §§ 124 odst. 1 písm. b), 179 odst. 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků a čl. 15 návratové směrnice žalobce připomíná rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 23. 11. 2011, čj. 7 As 79/2010, kde soud formulovat právní věty o povinnosti správního orgánu zabývat se v řízení o zajištění cizince možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování, pokud v řízení vyšly najevo a tyto předběžně posoudit. O zajištění pak nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody nebude pravděpodobně možné uskutečnit, správní orgán je v takovém případě povinen cizince neprodleně propustit na svobodu. Připomíná i to, že soud zdůraznil, že tento zásah je možné učinit pouze za přísně vymezených podmínek zákona, Listiny základních práv a svobod i Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Listiny základních práv Evropské unie. K tomu též přistupuje judikatura Evropského soudu pro lidská práva.
4. Dále žaloba poukazuje na rozhodnutí NSS ze dne 17. 12. 2015, čj. 5 Azs 236/2015, které zdůraznilo nutnost zohlednit nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu o zajištění cizince právě s ohledem na absenci konkrétního vypořádání hrozby vážné újmy v případě jeho vyhoštění, s tím, že uvedené závěry dopadají i na případ žalobce. Žalovaný sice odkázal na závazné stanovisko MV, toto však nelze akceptovat, neboť nelze presumovat, že konkrétní rozhodnutí ministerstva o neudělení mezinárodní ochrany již navždy znamená, že v případném řízení o správním vyhoštění či zajištění za účelem tohoto není možné konstatovat existující překážky vyhoštění. Žalovaný se s důvody, uváděnými žalobcem v řízení o udělení mezinárodní ochrany nevypořádal, není proto zřejmé, z čeho plyne jeho přesvědčení, že se mělo jednat o totožné důvody s těmi, které žalobce uvedl při výsledku. Z rozsudku, přístupného na internetových

stránkách NSS plyne, že v uvedeném řízení byla vypořádána otázka nebezpečí, které mělo žalobci hrozit z toho, že nějakou dobu praktikoval homosexuální způsob života, nikoliv z toho, že by byl skutečně homosexuálem, důvody tedy se současným řešením totožné nebyly.

5. Z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je navrhováno jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Dne 1. 8. 2018 se žalovaný písemně vyjádřil k žalobním námitkám žalobce. Žalovaný v úvodu svého vyjádření sděluje důvody, které ho vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí a soud v nich plně odkazuje na znění bodu 2 (viz výše), neboť prakticky popisují skutkovou situaci, která předcházela rozhodnutí ve věci. Žalovaný uvádí, že k zajištění cizince přistoupil na základě znění § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., neboť je nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy tento úmysl je zjevný z jeho dosavadního jednání a je zde dána skutečnost, kdy žalobce z území nevystoupal v době stanovené rozhodnutím o správním vyhoštění. Správní orgán přitom považuje jednání žalobce, spočívající v tom, že vědomě mařil výkon správního rozhodnutí, za velmi závažné porušení právních norem, žalovaný je povinen předcházet jednání, které není souladné se zákonem, přičemž žalobce se svým jednáním dopustil protiprávního jednání vědomě. Žalobce jednal i v předchozím období v rozporu s morálními normami a chráněnými zájmy, což svědčí o tom, co si o právním pořádku České republiky myslí.
7. Žalovaný zhodnotil dosavadní chování cizince a dospěl k závěru, že zajištění za účelem správního vyhoštění je jediným opatřením, jak zamezit dalšímu protiprávnímu jednání cizince, který opakovaně porušoval platné předpisy na úseku pobytu cizinců, neboť na území pobýval bez platného cestovního dokladu, bez platného pobytového titulu, mařil výkon úředního rozhodnutí a dopouštěl se drobných krádeží. Za takové situace byla důvěra v to, že cizinec se podrobí uloženým povinnostem a bude kooperovat s policií, velmi oslabená, naopak, bylo důvodné se domnívat, že žalobce nebude uložené správní vyhoštění dobrovolně respektovat a sám dobrovolně území neopustí. Mimořádné povahy institutu zajištění si je žalovaný vědom, situaci cizince posuzoval individuálně, nicméně dospěl k závěru, že zvláštní opatření by se v daném případě zcela mýjela účinkem a k jejich uplatnění proto nepřistoupil. Tento názor žalovaný opírá i o skutečnost, že takové opatření bylo žalobci uloženo v rámci rozhodnutí o vyhoštění ze dne 20. 8. 2012, k vycestování žalobce však nevedlo.
8. K námitce nedostatečného vyhodnocení existence vážné újmy hrozící žalobci žalovaný uvedl, že při svém rozhodování o zajištění žalobce byl vázán rozhodnutím NSS 7 As 79/2010, podle kterého je povinen se v řízení o zajištění zabývat dle § 124 zákona č. 326/1999 Sb., existencí hrozících možných překážek správního vyhoštění v případě, kdy mu jsou tyto překážky v době rozhodování známy nebo vyšly najevo. K tomu žalovaný podotýká, že v průběhu správního řízení se zabýval všemi podklady, které byly dostupné a vycházel tak ze zjištění, že:
 - V rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 18. 8. 2011 žalobce neuvedl žádný z výše uvedených důvodů, proč by nemohl z území ČR vycestovat, překážkou vycestování

byla absence platného cestovního dokladu, žalobci byla poskytnuta dostatečná lhůta k zařizení platného cestovního dokladu.

- V rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 20. 8. 2012 opět žalobce neuvedl žádný z výše uvedených důvodů, proč by nemohl z ČR vycestovat, opět byla překážkou k vycestování pouze absence platného cestovního dokladu, žalobci byla rovněž poskytnuta dostatečná lhůta k jeho zařizení, žalobce uvedl, že pokud nebude možné legalizovat zdejší pobyt, vycestuje do Kyrgyzstánu. Jako podklad pro cit. rozhodnutí bylo vyžádáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince a toto bylo shledáno možným. V tomto závazném stanovisku je mj. uvedeno, že žalobce v průběhu správního řízení neuváděl žádnou překážku, která by znamenala jeho nemožnost vycestování do Kyrgyzstánu.
 - Teprve v r. 2014 ze dne 17. 7. 2014 žalobce poprvé uvádí, že je gay a jeho rodina si nepřejí, aby se vrátil. Tuto skutečnost uvedl jako jedinou překážku k vycestování.
9. Dne 6. 7. 2018 byl s žalobcem sepsán Protokol o podání vysvětlení – dle ust. § 167 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., z něho plyne, že žalobce sdělil, že nemohl z České republiky vycestovat, protože neměl dostatek finančních prostředků, též proto, že má strach se do Kyrgyzstánu vrátit z důvodu své bývalé práce celníka, mělo mu být vyhrožováno smrtí ze strany mafie. Dále uvedl, že je gay a to se s jeho muslimským vyznáním neslučuje, z uvedeného důvodu ho měla jeho rodina zavrhnout a nechce se s ním již stýkat. Žalovaný si vyžádal od MV ČR Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, toto bylo vydáno dne 7. 7. 2018 a je v něm uvedeno, že vycestování žalobce je možné. Veškeré podklady jsou součástí správního spisu.
10. Z výše uvedených skutečností pak žalovaný dovozuje nekonzistenci důvodů, znemožňujících žalobci vycestování, žalovaný poukazuje na stupňování důvodů žalobce, který však v ČR pobývá od r. 2003, nemá zde stálou adresu, zaměstnání, rodina v Kyrgyzstánu se ho měla zříci. Svá tvrzení žalobce nepodpořil žádným důkazem o údajném nebezpečí ze strany kyrgyzské mafie, případně o obecném homofobním prostředí v zemi původu. Žalovaný proto považuje jeho tvrzení za účelová, stupňující se s časem a přibývajících soudními a správními řízeními, v nichž figuruje. Protože žalovanému nepřísluší posuzovat a zkoumat politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv v Kyrgyzstánu, vycházel ze Závazného stanoviska k možnosti vycestování, které neuvádí žádný důvod obecného nebezpečí nebo závažné újmy, pro který by žalobce nemohl vycestovat zpět.
11. K žalobní námitce nemožnosti argumentace důvody neudělení mezinárodní ochrany v současném řízení žalovaný uvádí, že s touto nesouhlasí, součástí správního spisu sice není kopie rozhodnutí MV o neudělení mezinárodní ochrany, nicméně správní orgán při svém rozhodování vycházel z logické premisy, obsažené ve výsledku žalobce. V Protokolu o podání vysvětlení ze dne 6. 7. 2018 žalobce doslova uvedl: „Do České republiky jsem přicestoval 26. 6. 2003 na svůj cestovní pas Kyrgyzstánu s turistickým vízem platným 15 dní. Po příjezdu do České republiky jsem zde požádal o azyl, protože jsem měl strach z pomsty kyrgyzské mafie. Tato žádost mi byla zamítnuta a azyl mi nebyl udělen. Proti tomuto rozhodnutí jsem se odvolal k soudu. Soudem mi nebylo vyhověno“. Správní orgán pak zdůrazňuje, že se s tvrzením žalobce o nebezpečí vážné újmy ze strany mafie i vážné újmy spočívající v obecně homofobním kyrgyzském

prostředí zcela a dostatečně, i logicky, vypořádal. Navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení. 13. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v platném znění, upravuje v § 123b) zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území. Dle odst. 2 lze zvláštní opatření za účelem vycestování uložit, je-li důvodné nebezpečí, že cizinec v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění k vycestování z území nevycestuje. Dle odst. 4 pak policie takové opatření neuloží, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu nebo o cizince, u něž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněněn vstoupit na území jiného smluvního státu. Zvláštní opatření pak jednotlivě upravuje odstavec 1, tato představují možný pobyt cizince mimo zajišťovací zařízení, s povinností hlásit každou změnu pobytu policii a v místě se zdržovat pro možnost kontroly, nebo složení peněžních prostředků ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, či povinnost cizince osobně se hlásit policii ve stanovené době. Ustanovení § 124 upravuje institut zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, upravuje oprávnění policie zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, a to v případech, kdy je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání – dále pod písm. c) v případě, že cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, písm. d) kdy cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a písm. e) – cizinec je evidován v informačním systému smluvních států. V odst. 3 je upraven postup policie, která s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění stanoví v rozhodnutí o zajištění dobu jeho trvání. V § 125 cit. zákona je vyjádřena délka možné doby zajištění, tato nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Konečně, v ust. § 179 jsou upraveny důvody znemožňující vycestování, a to pro případ důvodných obav, že pro případ vrácení cizince do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Vážnou újmu ve smyslu odst. 1 pak dle odst. 2 představuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, případně též situace, kdy by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
13. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§

77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalovaného neshledal.

14. Ze správního spisu je patrný postup žalovaného správního orgánu, počínaje úředním záznamem hlídky Policie ČR, která provedla záchyt podezřelého z krádeže v OD Kaufland v Hradci Králové dne 6. 7. 2018, následuje úřední záznam o zajištění cizince, záznamy provedených lustrací osoby žadatele, výpis ENO (viz výše), evidenční karty žadatele o mezinárodní ochranu, kopie dřívějšího rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 18. 8. 2011, dále ze dne 20. 8. 2012 vč. Závazného stanoviska k možnosti vycestování cizince, rozhodnutí o zajištění ze dne 17. 7. 2014.
15. Součástí spisu je Protokol o podání vysvětlení, sepsaný ve smyslu § 167 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., z něhož plyne, krom citace v bodě 11, že žalobce dále sdělil, že nadále pobýval v ČR, i přesto, že neměl platné vízum, v r. 2011 ho kontrolovala Policie ČR, která zjistila, že je na území bez platného pasu, který mu ukradli. Již v r. 2006 kontaktoval konzula Kyrgyzstánu s žádostí o nový pas, ten ho ale odkázal na ambasádu do Rakouska. Tam žalobce nejel a pas si nezařídil. Dostal správní vyhoštění, které nerespektoval. V létě 2012 ho znovu kontrolovala cizinecká policie, v té době měl zákaz pobytu, za toto obdržel vyhoštění na 3 roky, i přesto v ČR zůstal. Báł se vycestovat do Kyrgyzstánu, protože mu tam vyhrožovali smrtí. Opět kontrolován byl v r. 2014, po převozu na policii požádal o azyl, byl umístěn ve Vyšních Lhotách, poté do PoS v Kostelci nad Orlicí. Projednávání druhé žádosti o azyl probíhalo až do dubna letošního roku, žádost byla zamítnuta a 17. 5. 2018 byl žalobce propuštěn z PoS. Dostal náhradní cestovní doklad a výjezdní vízum platné do 15. 6. 2018. ČR žalobce neopustil, uvedl, že neměl peníze. V ČR pobývá od r. 2003, o azyl žádal dvakrát. Týden po odchodu z PoS žil v lese, pak na chatě pana J. u Č., pomáhal s přestavbou, včera ho pan J. vyhnal. Neví, kde bude přebývat, adresu žádnou nemá. Má strach se vrátit do Kyrgyzstánu, kvůli bývalé práci celníka mu vyhrožuje mafie, je také gay, což se s jeho muslimským vyznáním příliš neslučuje, rodina ho zavrhlá a nechce se s ním stýkat. Svého protiprávního jednání si je vědom, v r. 2012 mu bylo uloženo zvláštní opatření hlásit se na policii, což vykonával po dobu, určenou k vycestování a poté již ne. Dvakrát se dopustil drobné krádeže, celá jeho rodina žije mimo EU. Na zdejším území nemá žádné ekonomické, kulturní či společenské vazby, jeho cestovní pas mu byl v r. 2011 ukraden. Toto nehlásil, v té době již neměl platné vízum. Nemá zdravotní pojištění. Prostředky na obživu mu dával známý, jemuž pomáhal s přestavbou chaty. Nemá zde žádný majetek, ani finanční prostředky.
16. Následuje záznam o umístění osoby do policejní cely z 6. 7. 2018, záznam k případu omezení osobní svobody, úřední záznam o zajištění cizince ze dne 7. 7. 2018 (soud doplňuje, že výše uvedené záznamy vždy obsahují řádné poučení cizince). S datem 7. 7. 2018 je vydáno Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, vydané MV ČR, týž den pak bylo vydáno rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce, který byl současně poučen o možnosti dobrovolného návratu. Žalobce byl následně eskortován a umístěn v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty.
17. Krajský soud po přezkoumání věci konstatuje, že žalobou namítané skutečnosti nemůže považovat za důvodné pro vyslovení neoprávněnosti zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Z průběhu a historie žalobcova pobytu v České republice je nasnadě, že žádným způsobem v průběhu patnáctiletého pobytu nerespektoval žalovaným vydaná rozhodnutí k opuštění České republiky, jak soud uvádí v bodě 13

právní úpravu zvláštních opatření pro případ, kdy není považováno za nutné cizince zajistit, tato opatření v případě žalobce s ohledem na výše uvedené skutečnosti nepřipadaly již v úvahu, neboť je zcela zřejmé, že žalobce právní řád České republiky nehodlá respektovat. K složení finanční záruky nemá finanční prostředky, ani žádnou osobu, která by se zavázala za jeho chování, které by bylo souladné se zákonem.

18. Žalovaný odůvodnil zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění ust. § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., tato ustanovení hovoří o situaci, kdy lze cizince zajistit, pokud nepostačuje uložení zvláštního opatření, je-li nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění – zde je z historie žalobcova pobytu na zdejší území jasně patrné, že je jeho úmyslem zdejší území neopustit, činil tak opakovaně. Jsou naplněny i podmínky písm. c), neboť cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, též opakovaně. Námitku o nesprávném postupu správního orgánu tak soud považuje za naprosto nedůvodnou a účelovou.
19. Pokud žaloba namítá, že žalovaný se nevypořádal dostatečně s hrozbou vážné újmy, kterou žalobce tvrdil a z níž má obavy pro případ návratu do Kyrgyzstánu, ani takovou námitku soud nepovažuje za opodstatněnou. Za účelem udělení mezinárodní ochrany z azylově relevantních důvodů může cizinec žádat o udělení mezinárodní ochrany, toto již cizinec v průběhu svého pobytu na zdejší území učinil dvakrát. V uvedeném řízení je povinen sdělit ministerstvu vnitra veškeré pravdivé údaje o svých důvodech žádosti, nebyl úspěšný, je proto evidentní, že situace, která by ho relevantně ohrožovala ve smyslu české právní úpravy poskytnutí ochrany cizinci, který ji po právu potřebuje s ohledem na nepříznivou situaci pro svoji osobu v zemi původu, ho neohrožuje. Pro účely zajištění za účelem správního vyhoštění takové důvody zkoumány nejsou, je povinností správního orgánu pouze vyžádat a vyhodnotit závazné stanovisko MV v tom směru, zda cizinci nehrozí vážná újma, spočívající v ohrožení jeho života a zdraví. Ze závazného stanoviska tohoto orgánu ze dne 7. 7. 2018 jasně plyne, že situace v Kyrgyzstánu byla s ohledem na žalobcem uvedené důvody hodnocena v souladu s ust. § 179 zákona č. 326/1999 Sb., kdy tento odůvodnil, po shromáždění potřebných podkladů, proč je přesvědčen, že žalobce pro případ návratu do vlasti není ohrožen ani uložením nebo vykonáním trestu smrti, mučením či nelidským a ponižujícím zacházením či trestáním, vážným ohrožením života či lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, jeho vycestování není ani v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Žalobcem uváděné a prakticky ničím nepodložené sdělení o výhrůžkách mafie, které sděluje až po velmi dlouhém pobytu na zdejší území, jakož i zmínka o tom, že je gay a jeho rodina s ním proto přerušila styky, nesou známky účelovosti, tak, jak po právu hodnotí žalovaný. Závazné stanovisko nepochybně, pokud tato sdělení nepodřadila pod situace, upravené citovaným ustanovením.
20. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že žalobou namítaná pochybení žalovaného zjištěna nebyla, žalobu proto jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.r.s., zamítl.

V. Náklady řízení

21. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení neúčtoval a odměna soudem ustanoveného zástupce žalobce byla vypořádána samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. srpna 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně